

[Ivar Nørgaard.]

ret radikale lønforhøjelser inden for GAS-området, og jeg synes, det strider helt imod det, regeringen har talt så smukt om gennem den senere tid i forbindelse med helhedsløsninger eller indkomstpolitik. Her, hvor der overhovedet ikke er nogen begrundelse for at gøre det, er man ved at kaste sig ud i noget, der af alle erkendes som urimeligt.

Jeg synes derfor, at vi bør gå i dybden med disse spørgsmål i lønningsudvalget, og jeg har et begrundet håb om, at vi kan blive enige om ret væsentlige ændringer i regeringens forslag. Jeg vil i hvert fald gerne med det samme på dette sted sige, at hvis vi ikke kommer til at gennemføre dette med væsentlige ændringer, bliver det gennemført uden socialdemokratiets støtte.

Knud Hertling: I sit svar til mig kom ministeren ind på forskellige forhold og kom med forskellige udtalelser, som jeg ikke synes skal være helt uimodsagt.

Da jeg talte om den manglende solidaritet, der er opstået mellem lønmodtagergrupperne i Grønland, svarede ministeren, at denne tanke om solidaritet mellem de forskellige grønlandske lønmodtagergrupper ikke var forudsat i G-60. Jeg vil gerne sige, at enten har ministeren eller jeg læst Grønlandsudvalgets betænkning meget dårligt. Jeg tror nok, jeg har ret i, at både i betænkningen og i hvert fald i den landsrådsforhandling, der kom efter betænkningen, bruger man udtryk som solidaritet; man siger, at man vil skabe solidaritet mellem de grønlandske befolkningsgrupper ved at indføre fødestedskriteriumsbestemmelsen for de uddannede grønlandere. Så hvis vi gransker lidt nærmere i historien, tror jeg nok, vi vil finde, at netop denne begrundelse var afgørende for G-60s indførelse af fødestedskriteriet.

Endvidere siger ministeren, at han aldrig har hørt udtrykket retfærdighedssynspunkt brugt i denne forbindelse. Der vil jeg gerne igen henvise til, at ministeren tilsyneladende ikke har læst landsrådsforhandlinger eller ikke har læst dem grundigt nok. Det udtryk har man brugt mange gange i argumentationen for, at fødestedskriteriet synes at være den mest retfærdige løsning. Det står trykt i landsrådets forhandlinger.

Jeg synes, at ministeren rammer lidt langt under bæltstedet, når han begynder at tale om, at min tale skyldes, at det er valgår i Grønland. Jo, vi har valgår alle sammen i år, men jeg synes nok, at det er lidt dårligt af ministeren at prøve på at pådutte mig, at jeg i min tale tager hensyn til, at der skal være valg i Grønland her til sommer. Alene af den grund, at jeg siden 1964, da jeg kom ind i det høje ting, har talt imod fødestedskriteriet, kan det næppe skyldes, at der skal være valg i Grønland i år, at jeg også taler imod det nu. Jeg tror, det ville være en god ting for ministeren selv ikke at bruge den slags argumenter, når han taler om alvorlige ting.

Jeg forstod godt, at ministeren i og for sig betragter min tale som noget uansvarlig. Jeg forstod det modsætningsvis i forbindelse med ministerens svar til det andet grønlandske medlem, som taler ansvarsfuldt. Jeg derimod optræder ikke særlig ansvarsfuldt, idet ministeren tilføjede, at alle ansvarlige politikere i Grønland går ind for fødestedskriteriet. Man kan måske vende det om, hvis det skal være, og sige, at de, der virkelig føler ansvar og mener, at fødestedskriteriet er den forkerte afgørelse, stadig væk taler imod det, medens alle de, der måske er vant til at rette sig lidt mere efter, hvad regeringen siger, bare godkender det.

Jeg lagde mærke til en meget sjov ting: ministeren siger i sin argumentation for at beholde fødestedskriteriet, at vi er nødt til at opretholde en eller anden form for fødestedskriterium. Det var det udtryk, ministeren brugte. Dertil vil jeg gerne sige, at enten har ministeren eller jeg misforstået situationen, for enten har vi fødestedskriteriet eller vi har det ikke. Der kan ikke være en eller anden form for fødestedskriterium. Der kan være en eller anden form for kriterium, hvad enten det så er fødestedskriteriet eller et andet kriterium; men en eller anden form for fødestedskriterium kan der ikke være.

Ministeren for Grønland (A. C. Nor-mann): Jeg skal kun til det ærede medlem hr. Knud Hertling i al elskværdighed sige, at ved en ansvarsfuld politiker forstår jeg en, der, når han gang på gang kritiserer en ordning, som han ønsker ændret, også kommer med tanker eller forslag om, hvad